

FÖRSÖKSVERKSAMHETEN

I det kapitel som behandlar erfarenheter från försöksverksamheten under läsåret 1954/55 meddelar SÖ att man även för detta läsår erhållit rapporter från skolledarna i försöksdistrikten, de deltidanställda konsulenterna och yrkesvalslärarna. Av skolledarna har begärts uppgifter främst om lärarna, deras utbildning och tjänstgöring samt om elevernas ämnes- och linjeval på högstadiet. Vissa uppgifter har härvidlag också inhämtats från de avlämnande lärarna och från eleverna själva.

Undervisningen och dess bedrivande

På grund av omläggningen av konsulenternas verksamhet till kortare kurser och pedagogdagar har dessa fått mindre möjligheter än tidigare att besöka lärarna i klassrummen, framhåller SÖ bl. a. I den mån konsulenterna varit i tillfälle att under redovisningsåret göra jämförande iakttagelser, överensstämmer dessa till stor del med vad som refererats i tidigare årsredogörelser.

Konsulenterna i främmande språk

konstaterar i sina rapporter att den faktiska kompetensen bland de lärare, som på mellanstadiet undervisar i engelska med stöd av den av SÖ meddelade behörigheten, är skiftande. En förstärkning av lärarnas utbildning för undervisning i detta ämne förordas. Det rekommenderas att denna i större utsträckning än hittills kompletteras med föreläsningar i ämnets metodik och med undervisningsövningar. Radioengelskan får i allmänhet goda vitord av konsulenterna. En konsulent framhåller dock att lärarna lätt kan bli alltför bundna av det undervisningstempo och den undervisningsmetod som radion centralt anger.

Rent allmänt understryker språkkonsulenterna att den muntliga undervisningen till en början bör bli huvudsaken och att denna inte får träda tillbaka för en alltför tidigt införd grammatik- och skrivundervisning.

Konsulenterna framhåller vidare svårigheten med engelskundervisningens dubbla målsättning — att både ge en allmänbildande kurs i ämnet åt det stora flertalet och att förbereda en mindre grupp för fortsatta studier. Det fram-

hålls dock som möjligt att i klasserna 5—7 hålla alla eleverna samman kring en mindre omfattande grammatikkurs, som de mera försigkomna däremot bör få lära sig att behärska mera aktivt. Den senare kategorin anses också lämpligen få mera krävande text- och skrivningsuppgifter såsom överkurser. Från och med 7:e klass då intresset för ämnet starkt går tillbaka för de mindre språkbegåvade anser språkkonsulenterna att

tieringsfrågan, meddelar SÖ vidare. Särskilt framhåller dessa olägenheterna av att i små distrikt nödgas låta klasserna 9a och 9g undervisas tillsammans. Skolledarna understryker också ånyo spontant behovet av att för vissa elevgrupper på högstadiet bibehålla klasslärarsystemet antingen renodlat eller i modifierad form. Ett sådant system anses vara mera fördelaktigt ur allmän uppfostringssynpunkt och med hänsyn till elevvården.

Under föregående vecka har skolöverstyrelsen avgett sin redogörelse för försöksverksamheten med enhetsskola under redovisningsåret 1954/55. Redogörelsen är den sjätte i ordningen sedan försöksverksamheten med 9-årig enhetsskola inleddes läsåret 1949/50.

Redogörelsen omfattar tre kapitel varav det första huvudsakligen lämnar administrativa uppgifter om verksamhetens omfattning och ledning samt av denna under året vidtagna åtgärder. Det andra kapitlet, för vilket en redogörelse lämnas i nedanstående artikel, redovisar försöksarbetets organisation och bedrivande samt de erfarenheter som vunnits under året enligt rapporter från skolledare, konsulenter och yrkesvalslärare. Kapitel tre har mera av undersökningskaraktär och där redovisas resultatet av utfrågningar, som under året gjorts dels med lärare i enhetsskolan, dels med elever i avgångsklasserna. För detta kapitel kommer en redogörelse att senare lämnas.

kursdifferentieringen bör bli ännu mer markerad. Liknande synpunkter framhålls av andra högstadietkonsulenter. Särskilt anser man att samläsning mellan de med hänsyn till studiemål och studieförutsättningar mycket olika klasserna 9a och 9g i möjligaste mån bör undvikas.

Beträffande *ämneskonferensernas* sätt att arbeta tycker man sig på konsulenthåll fortfarande märka en viss osäkerhet. Det framhålls att man vid dessa lämpligen på ett konkret sätt i anslutning till gängse läroböcker bör ingående diskutera både kursomfång och inlärningsmetoder. En del konsulenter framhåller också att det inte är tillräckligt med sådana konferenser för olika stadier utan att det behövs mera kontakt mellan de olika stadiernas lärare.

Skolledarna

i nära en tredjedel av de försöksdistrikt där man nu nått högstadiet kommer i sina rapporter spontant in på *differen-*

Dessutom påpekas att en stor del av eleverna inte är mogna för att redan i klass 7 övergå till ämneslärarsystem. Flera skolledare framhåller också att detta system ökar disciplinsvårigheterna. Detta omnämns från 5 distrikt, främst bland elever, som inte är intresserade av teoretiska studier. Man anser det för sannolikt att mera praktiskt upplagda kurser avsevärt skulle minska dessa svårigheter.

Enligt de uppgifter som skolledarna lämnat angående *tillgången på skollokalerna*, har enhetskoldistriktet i detta hänseende kännning av samma svårigheter som skoldistriktet i övrigt. I inte stort mer än en fjärdedel av försöksdistrikten anser skolledarna, att tillgången på skollokalerna under redovisningsåret varit nöjaktig. Övriga distrikt har varit hänvisade till provisorier av olika slag för att kunna hårbärgera överskjutande antal läraravdelningar. Endast i liten utsträckning har man kunnat bemästra dessa svårigheter genom att utnyttja specialsalarna

eller förhyrda lokaler utan har i stället i de flesta fall nödgats tillgripa duplicering.

Lärarna

SÖ rapporterar vidare att i de skol-distrikt där försöksverksamheten under år 1954/55 omfattat även klass 3 har undervisningen i inemot hälften (43 %) av avdelningarna ombesörjts av småskollärarinnor. Enligt uppgifter från skollärdarna har det också varit förenat med svårigheter att kunna anskaffa kompetenta vikarier för lärare som beviljats tjänstledighet för vidareutbildning av olika slag. För sådana studier har under året sammanlagt 135 lärare varit tjänstlediga och därav 76 under hela året. Skollärdarna framhåller också att den ökade omsättningen inom lärarkåren har inverkat menligt på försöksarbetet. Härtill kommer också att man i stor utsträckning nödgats anlita lärare utan föreskriven kompetens, vilket varit fallet särskilt på högstadiet.

Enligt en i SÖ:s redogörelse publicerad tabell över *lärarnas formella kompetens* för undervisning i engelska på enhetsskolans mellanstadium har flertalet lärare i klasserna 5 och 6 i A-skolor lägst SÖ:s behörighet, nämligen 90 resp. 91 %, medan i B-skolorna inte mer än 42 % har denna formella kompetens. Akademiskt betyg i ämnet har i genomsnitt endast 6 %. Jämfört med föregående år har procenttalet lärare med formell kompetens att undervisa i engelska i A-skolor ökat med 5 å 6 % men i B-skolor minskat med 2 %.

SÖ lämnar även uppgifter om den formella kompetensen hos de ämneslärare, som under läsåret 1954/55 undervisat på högstadiet. Av denna tabell framgår att ca 1/4 av det totala antalet lärare (290) saknar sådan formell kompetens. I fråga om lärarnas formella kompetens för undervisning i yrkesämnen i klass 9y lämnas den uppgiften att 39,4 % av dessa helt saknar lärarutbildning.

Förstärkningsanordningar

Förstärkningsanordningar har under redovisningsåret 1954/55 genomförts på mellan- och högstadiet i enlighet med de bestämmelser som utfärdats av k. m:t den 27 augusti 1951 och den 19 september 1952. Av nedanstående tabell framgår i vilken utsträckning dessa bestämmelser utnyttjats.

Enligt gällande timplaner har *fritt valt arbete* på högstadiet förekommit i klasserna 7 och 8 under 1 veckotimme och i klass 9a och 9y under 3 veckotimmar. De ämnen som i klass 7 företrädesvis valts av pojkarna har varit slöjd, matematik, maskinskrivning, teckning och hemkunskap under det att flickorna i samma klass föredragit maskinskrivning, slöjd, matematik, hemkunskap och teckning (ämnen ordnade efter frekvens). I klass 8 har pojkarna varit mest intresserade av slöjd, teckning, matematik, engelska och fysik och flickorna av slöjd, engelska, maskinskrivning, matematik och teckning. Pojkarna i klass 9 har valt slöjd, matematik, engelska, teckning och maskinskrivning och flickorna i samma klass engelska, matematik, slöjd, maskinskrivning och modersmålet.

Elevernas ämnes- och linjeval på högstadiet

Då vissa erfarenheter nu bör ha vunnits av elevernas val av ämneskombination i klasserna 7 och 8 liksom också linjeval i klass 9 anser SÖ tiden vara inne att närmare börja undersöka hur ämnes- och linjeval i olika distrikt sker och hur det fungerar med hänsyn till elevernas fortsatta utbildning. I detta syfte har man påbörjat ett följdstudium av den årsgrupp elever som vt 1954 tillhörde enhetsskolans klass 6. Elever från 30 försöksdistrikt med sammanlagt 194 klassavdelningar deltar i denna undersökning, som emellertid ännu inte sträcker sig längre än t. o. m. klass 7.

För denna årsgrupp elever har lärar-

na i klass 6 lämnat närmare uppgifter om vilka former av studierådgivning, som förekommit i klasserna. Sådana uppgifter föreligger från 184 läraravdelningar av klass 6. Enligt dessa uppgifter är följande former av studierådgivning vanligast (antalet läraravdelningar anges inom parentes): upplysningar av klassläraren i klassen (168), samtal mellan enskilda föräldrar och klassläraren (152), samtal mellan enskilda elever och klassläraren (149) upplysningar vid föräldramöten (128), upplysningar genom särskilda skrivelser eller broschyrer (89).

Särskilda prov för att utröna elevernas allmänt-intellektuella status har förekommit i 4 distrikt (tillsammans ett 30-tal klassavdelningar) och från ett distrikt meddelas att de elever som valt tyska fördelats på avdelningar alltefter betyg i modersmålet, engelska och matematik. Viss hänsyn har också tagits till lärarnas allmänna omdöme om eleverna. I ett distrikt har man avrått från tillval av tyska med mindre eleverna lyckats få en betygssumma av minst 13,5 poäng i de 9 huvudämnena. På andra håll har man varnat elever för att välja tyska om deras betyg i modersmålet, engelska och matematik inte uppgått till minst Ba.

De undersökta eleverna har också själva i klass 7 fått uttala sig om hur deras ämnesval tillgätt. De har också skriftligen besvarat frågan huruvida de bestämt sig för tillvalsämne av egen fri vilja och i annat fall angett vem eller vilka som hjälpt dem att välja. Över en tredjedel av eleverna säger att de bestämt sig för tillvalsämne av egen fri vilja under det att 24 % uppger att valet skett i samråd med föräldrarna. 21 % svarar att de i skolan fått hjälp med att välja ämne under det att 3 % menar att valet avgjorts av läraren eller skolan.

Lärarna har också lämnat uppgift om huruvida de anser ämnesvalet ha varit lämpligt, tveksamt eller olämpligt. Enligt vad lärarna förklarat är det träffade ämnesvalet lämpligt för 81 %, tveksamt för 11 % och olämpligt för 4 % av eleverna. SÖ påpekar i detta sammanhang att dessa läraromdömen självfallet är både subjektiva och summariska och framhåller att man helst också skulle önska få klarlagt med objektiva prov och redovisningar hur ämnesvalet fungerar och till vilken fördelning av eleverna som det leder. Några sådana prov har dock inte gjorts men däremot har eleverna genomgått ett par andra prov, som i viss mån anses kunna tjäna till ledning vid en mera objektiv bedömning av deras studiekapacitet. Det ena var ett särskilt studieprov och det andra ett s. k. bók-kunskapsprov. Resultatet av dessa prov redovisas i tabellen överst på sid 9.

Under läsåret 1954/55 vidtagna förstärkningsanordningar.

Uppdelning i undervisningsgrupper i	Antal distrikt	Antal av anordningarna berörda	
		läraravd.	elever
engelska i klasserna 5 och 6	40	336	9677
tyska i klass 7	24	52	1318
fysiklaborationer i klass 7, 8 och 9	28	223	6070
slöjdundervisning på högstadiet	16	132	3356
engelska i klass 7	8	34	956
maskinskrivning på högstadiet	13	49	767
matematiklaborationer i klass 6	17	68	1523
kemilaborationer i klass 8 och 9	24	106	2670
franska i klass 9	6	7	139
biologilaborationer i klass 9	13	25	546

I anslutning till vidstående tabell påpekar SÖ att elevernas differentiering efter ämnesval i verkligheten också blir en differentiering med hänsyn såväl till deras prestationer vid dessa båda studiebetonade prov som till deras skolframgång, mätt i betyg. Den grupp som i klass 7 valt tyska och alltså läser två främmande språk befinner sig således på en betydligt högre prestationsnivå än de övriga båda tillvalsgrupperna. Mellan de båda sista grupperna är skillnaderna visserligen avsevärt mindre men ändå så gott som genomgående statistiskt säkerställda, framhåller SÖ också.

Vad gäller elevernas ämnesval i fråga om språk i klass 7 under läsåren 1951/56 valde av hela den första elevkontingent som 1951/52 nådde klass 7 52,8 % den 2-språkiga kombinationen. De därpå följande årskullarna har däremot enligt av SÖ redovisade siffror visat en betydligt mindre dragning till denna ämneskombination. SÖ anser att detta delvis kan bero på en mera verksam studierådgivning, men påpekar att självfallet också andra faktorer kan ha inverkat, t. ex. en något annorlunda socialfördelning och skolorganisationen i de nytilkomna försöksdistrikten.

SÖ redovisar vidare att det från klass 7 till klass 8 sker en avgång av elever från den 2-språkiga till den 1-språkiga ämneskombinationen eller till den utan främmande språk. Omkring en tredjedel av ett par av de i en tabell redovisade årskullarna har i klass 8 avstått från att fortsätta med främmande språk och av dessa är de flesta pojkar som därför blir hänvisade till 9y. Även om en stor del flickor i klass 8 övergår till ämneskombinationen med 1 främmande språk blir disproportionen mellan pojkar och flickor i den flerspråkiga kombinationen långt ifrån utjämnad, påpekar SÖ. Detta resulterar i att det kvarstår en viss överrepresentation av flickor såväl i 9g som i 9a, vilket framgår av tabellen nederst på denna sida.

Elevernas omsättning i enhetsskolan

Avgången av elever från enhetsskolans mellanstadium vid slutet av vårterminen 1955 och avgången från högstadiet till yrkesskolor eller andra skolor av gymnasial karaktär vid samma tidpunkt framgår av de övriga två tabellerna på denna sida.

Yrkesorientering

Den yrkesorienterande undervisningen har under redovisningsåret meddelats av särskilda yrkesvalslärare, vilka i regel är folkskollärare, som genomgått en av Arbetsmarknadsstyrelsen och SÖ anordnad fortbildningskurs. Yrkesvalslärarnas ar-

Resultat i studie- och bokkunskapsprov samt betygssumman (i 9 ämnen) i klass 6 för elever med olika tillvalsämnen i klass 7, höstterminen 1954.

(N = antalet, M = medelvärdet, σ = spridningen.)

Tillvalsgrupp	Kön	Studieprov			Bokkunskapsprov			Betygssumma		
		N	M	σ	N	M	σ	N	M	σ
Tyska	p	522	31,4	9,1	525	25,2	4,7	539	15,3	2,6
	fl	670	27,9	9,6	678	25,1	4,4	691	15,7	2,6
Svensk övningskuip	p	281	22,0	9,9	272	20,0	5,0	294	11,7	2,5
	fl	268	18,7	8,9	270	20,1	4,9	283	12,3	2,6
Praktiskt ämne	p	703	18,4	9,4	684	18,2	5,4	718	10,9	2,3
	fl	524	16,1	8,4	503	19,1	5,2	544	11,4	2,5
Samtliga	p	1506	23,6	11,1	1481	21,0	6,0	1551	12,6	3,1
	fl	1462	22,0	10,6	1451	22,1	5,7	1518	13,5	3,3

Anm. Att antalet elever ej överallt är lika beror självfallet på att en del på grund av frånvaro ej deltagit.

Elevernas övergång till andra skolor från enhetsskolans klasser 4-6 vid slutet av vårterminen 1955.

Mottagande skolor	Antal elever avgångna från		
	Klass 4	Klass 5	Klass 6
Samrealskola, kommunal realskola	73	17	190
Högre allmänt läroverk:			
klass 1 ⁵	137	58	3
klass 1 ⁴	4	3	113
Flickskola	121	14	23
Praktisk realskola	—	—	78
Summa	335	92	407
Avgångna elever i procent av totala elevantalet	6,6 %	1,1 %	9,0 %

Elevernas övergång till andra skolor från enhetsskolans högstadium (klasserna 7-9) vid slutet av vårterminen 1955.

Mottagande skolor	Antal elever avgångna från		
	Klass 7	Klass 8	Klass 9
Högre allmänt läroverk, samrealskola, kommunal realskola, flickskola	5	2	4
Allmänt gymnasium			
R 1 ⁴	—	1	9
R 1 ³	—	—	13
L 1 ⁴	—	9	15
L 1 ³	—	—	2
A 1 ⁴	—	4	5
A 1 ³	—	—	4
Försöksgymnasium			
R 1 ³	—	—	21
A 1 ³	—	—	53
Tekn. gymnasium	—	—	1
Handelsgymnasium	—	—	6
Handelsinst.	—	—	1
Yrkesskolor	5	65	18
Folkskoleseminarium	—	—	5
Småskoleseminarium	—	—	2
Summa	10	81	159
Avgångna elever i procent av totala elevantalet	0,3 %	3,1 %	12,1 %

Elevernas fördelning på olika linjer i klass 9 under läsåren 1953/56.

Elevgrupper	År	9 y		9 a		9 g		Samtliga	
		Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Pojkar	1953/54	196	65,1	64	21,3	41	13,6	301	47,8
	1954/55	400	59,9	155	23,2	113	16,9	668	50,7
	1955/56	738	64,0	248	21,5	168	14,5	1154	48,5
Flickor	1953/54	162	49,3	104	31,6	63	19,1	329	52,2
	1954/55	282	43,5	228	35,1	139	21,4	649	49,3
	1955/56	602	49,1	370	30,1	255	20,8	1227	51,5
Samtliga	1953/54	358	56,8	168	26,7	104	16,5	630	100,0
	1954/55	682	51,8	383	29,1	252	19,1	1317	100,0
	1955/56	1340	56,3	618	25,9	423	17,8	2381	100,0

betsformer har under året huvudsakligen varit följande: 1) yrkesorienterande undervisning klassvis; 2) individuell yrkesorienterande praktik; 3) enskild rådgivning för elever och föräldrar samt 4) informationsmöten dels för föräldrar och dels för arbetsgivare.

I fråga om den yrkesorienterande undervisningen konstaterar flera skolledare fortfarande att den s. k. anlagsorienteringen ännu inte fått tillräckligt utrymme. Förutom alltför knäppt tillmätt tid påpekar man att det på detta område saknas tillräckliga anvisningar och hjälpmedel samt att yrkesvalsläraren i regel inte har den yrkespsykologiska specialutbildning, som erfordras härför.

För att kunna ordna den praktiska yrkesorienteringen har de flesta försöksdistrikt måst hänvisa en del av eleverna till grannkommuner. Av de 5 försöksdistrikt som helt på egen hand kunnat ordna denna verksamhet är 4 stadsdistrikt.

På särskild förfrågan meddelar flertalet skolledare att de anser att en enda yrkesvalslärare även i fortsättningen kan sköta arbetet i samband med yrkesorienteringen och den förberedande yrkesutbildningen. Endast 6 skolledare, som representerar större tätorter, anser det otillräckligt med en enda yrkesvalslärare. Två av dessa skolledare föreslår även att arbetet fördelas mellan en manlig och en kvinnlig yrkesvalslärare.

Förberedande yrkesutbildning

Under läsåret 1954/55 har drygt 18 % av eleverna kunnat få sin förberedande yrkesutbildning förlagd till yrkes- eller industriskolor. I detta sammanhang påpekar SÖ att dessa skolors andel i utbildningsprogrammet ännu inte på långt när är den, som man har att räkna med då såväl enhetsskol- som yrkesskolreformen blivit genomförd. Att det samarbete mellan dessa båda skoltyper, som är både naturligt och nödvändigt, hittills inte kunnat komma till stånd i önskvärd omfattning, anser SÖ självfallet bero på att flertalet enhetsskoldistrikt fortfarande på tillräckligt nära håll saknar yrkesskolor med heltidsundervisning.

De elever som under året inte kunnat erhålla en för dem lämpad förberedande utbildning vid yrkes- eller industriskola, har i enhetsskolan fått undervisning i allmänbildande ämnen och yrkesteori. Deras utbildning i yrkesarbete har skett i enhetsskolan, i näringslivet eller på ömse håll, allteftersom det ansetts lämpligast med hänsyn till arbetsförhållandena.

Enligt de lokala undervisningsplanerna har till yrkesteori på grenen för husligt arbete i regel anslagits 6 vtr, för metall-

FRÅN OLIKA LÄNDER

Handikappade barn i Wales

Wales' undervisningskommitté har sedan länge behandlat frågan om hur man bäst skulle kunna ordna skolfrågan för handikappade barn. En del är redan väl omhändertagna, men vid en genomräkning i januari 1955 fann man att i Wales fanns omkring 1.050 intellektuellt och 160 fysiskt handikappade barn. Den största svårigheten är de intellektuellt efterblivna och man kommer nu att utöka de helinackorderingsskolor man har i de olika distrikten så att ett större antal barn kan tas om hand. I vissa dagsskolor kommer man också att ha utökad speciell undervisning för handikappade barn. Man planerar också nya byggnader för fysiskt handikappade barn, bl. a. en internatskola som kommer att kunna ta emot alla spastiska barn i Wales. Denna skola blir så pass stor att man också kommer att kunna ta hand om ytterligare en del andra fall av fysiskt skadade barn.

Genomgripande skolreformer i Västtyskland?

I Västtyskland har tillsatts en statlig kommitté för att föreslå lämpliga förändringar i form av genomgripande reformer för att ge ungdomen en utbildning som lämpar sig för livet i en modern demokrati i stället för de föräldrade, auktoritära metoder som alltför tillämpas vid de västtyska skolorna.

Utskottet, som går under benämningen »tyska kulturutskottet», har ännu inte offentliggjort sina rekommendationer på lång sikt.

yrken 8 för handel och kontor 8, 12 eller 18, för blandade yrken 7 samt för allmänpraktisk kurs 7 vtr i medeltal. På jord- och skogsbruksgrenen har i regel 26 vtr anslagits till bägge ämnesgrupperna tillsammans. Yrkesarbetet har omfattat i medeltal 17—22 vtr på samtliga övriga grenar inom enhetsskolan utom handelsgrenen, där inom flera distrikt yrkesarbetet på grund av lokala önskemål till förmån för yrkesteorin begränsats till 16 vtr eller endast 3 vtr.

Avslutningsvis framhåller SÖ i sin redogörelse att flera skolledare särskilt understryker sambandet mellan den praktiska yrkesorienteringen och yrkesvalet i klass 9y. Om den praktiska yrkesorienteringen har uttalanden gjorts att denna är »av stor betydelse för mognad och yrkesval» eller att den är »nödvändig för att bestämma yrke eller yrkesområde i 9y».

I interimisbetänkandet hävdar kommittén emellertid att de mera avancerade skolorna i Västtyskland ligger femtio år efter sin tid.

Skolorna får inte organiseras efter mönstret av den auktoritära staten, betonar kommittén. De måste i praktiken visa vad frihet och ansvar betyder i samhällslivet. Eleverna bör delta i mer gruppverksamhet, och de äldre beredas tillfälle till fri diskussion.

För övrigt angrips benägenheten att fästa överdriven vikt vid titlar och pappersmeriter vid tillsättning av lärare och rektorer.

Några terminsavgifter förekommer inte i folkskolorna och i vissa delstater inte heller i läroverken eller i folkskolorna. I flertalet delstater får föräldrarna emellertid betala för skolböckerna, även om bidrag lämnas i ömmande fall. Kulturutskottet anser i sina rekommendationer att all undervisning bör vara kostnadsfri.

Till följd av krigets härjningar och bristen på lärare omfattar klasserna inte sällan femtio elever, och på en del håll måste två skift elever använda klassrummen varje dag. Man räknar med att det kommer att ta ytterligare åtta år innan tillräckligt många nya skolor har byggts för att hjälpa dessa missförhållanden.

Grundläggande undervisning i Nicaragua

Regeringen i Nicaragua ämnar starta ett centrum för grundläggande undervisning med avsikt att utbilda och öva ledare och lärare för arbete i hela landet. Detta centrum kommer att förläggas till Cocodalen och de studerande kommer att bedriva praktiska studier och övningsarbete i de 42 landskommuner som finns i det omkringliggande området. Lärarstaben består av 10 lärare från en specialistskola i Mexiko.

Radioprogram för kvinnor

I Paris sammanträffade nyligen delegater från 11 olika länder för att diskutera radioprogram för kvinnor. De var alla professionella radiokvinnor och ändamålet var att få fram nya aspekter på radions kvinnoprogram. De utbytte synpunkter på programinnehåll och lämpligheten av speciella ämnen samt kom överens om att vetenskapliga ämnen borde få en mycket mer framskjuten plats i programmen och att man med presens hjälp skulle försöka få större publicitet för dessa program.

Handelsundervisning i Skottland

Vid ett möte i Glasgow talade Mr. I. W. Cunningham om handelsundervisning i de högre klasserna. Enligt ett referat i The Scottish Educational Journal ifrågasatte han om det var förnuftigt att man i de klasserna mestadels endast läste ämnen som var avsedda att förbereda eleverna för fortsatta